Dosarul nr. 3r-104/25; (2-24045808-02-3r-20022025)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Râșcani (judecător Jomiru-Niculiță Veronica)

D E C I Z I E

10 aprilie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

în componența:
Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie
judecătorii Bostan Angela și Dașchevici Grigore

examinând recursul depus de Palii Ion, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17 ianuarie 2025, prin care în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Palii Ion către Inspectoratul de Poliție Centru privind anularea deciziei nr.34/20/13120 din 12.03.2024 ca ilegală și neîntemeiată, cu obligarea sancționării angajatului pentru ilegalitățile comise,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 25 aprilie 2024 Palii Ion a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Centru privind anularea deciziei nr.34/20/13120 din 12.03.2024 ca ilegală și neîntemeiată, cu obligarea sancționării angajatului pentru ilegalitățile comise.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 22.11.2023 a sesizat Procuratura mun. Chișinău oficiul Centru în vederea pornirii urmăririi penale pe numele lui Nofit Ion, având în vedere caracterul ilegal al acțiunilor acestuia întreprinse cu încălcarea legii penale, iar la 28.11.2023 Procuratura Chișinău oficiul Centru a transmis pentru soluționare sesizarea către Inspectoratul de Poliție Centru al Direcției de Poliție mun. Chișinău.

Reieșind din inacțiunile organului polițienesc, reclamantul a deplâns inacțiunile autorității polițienești, însă prin răspunsurile Procuraturii mun. Chișinău oficiul Centru a fost repetat informat că sesizarea a fost expediată în adresa Inspectoratul de Poliție Centru pentru soluționare, în conformitate cu art.274 CPP și 265 CPP.

Din 28.11.2023 până la 25.01.2024 reclamantul nu a fost informat de către pârât referitor la acțiunile întreprinse și nici nu s-a întreprins nici o acțiune, motiv din care a deplâns circumstanțele respective, solicitând identificarea angajatului IP Centru responsabil de examinarea sesizării și sancționarea lui disciplinară.

La 25.01.2024 a fost contactat de către ofițerul organului de urmărire penală al IP Centru și i-a fost comunicat că: „la 25.01.2024 în Registrul de evidentă a sesizărilor IP Centru a fost înregistrat procesul penal nr.20240100131”, iar potrivit răspunsului nr.34/14-P-1087/24 din 15.03.2024, parvenit la 21.03.2024, la care a fost anexat răspunsul nr.34/20/13120 din 12.03.2024, cu care nu a fost familiarizat până atunci, a fost informat că sesizarea sa a fost examinată prin prisma prevederilor legii contravenționale.

Consideră că acțiunile autorității polițienești s-au manifestat prin ignorarea circumstanțelor sesizate, care evident se află sub imperiul legii penale și nicidecum celei contravenționale,

recomandării Procuraturii mun. Chișinău oficiul Centru, care a remis sesizarea pentru organizarea examinării în conformitate cu prevederile art.274 CPP sau după caz art.265 CPP.

Aplicarea arbitrară a legii contravenționale, înseamnă pentru reclamant că angajații Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție mun. Chișinău au mușamalizat cazul dat și asupra acestora planează suspiciuni rezonabile de integritate, or, subsemnatul de mai multe ori a deplâns acțiunile ultimilor în raport cu el în circumstanțe asemănătoare.

Constată cu certitudine că de către angajații IP Centru au fost încălcate normele penal procesuale cu privire la sesizarea OUP și competența OUP, a fost depășit termenul legal de înregistrare și oferire a răspunsului la solicitarea oficială a subsemnatului, nu s-a întreprins nici o acțiune, ba mai mult abuziv și eronat au aplicat legea contravențională la examinarea sesizării.

Totodată prin răspunsul nr.34/20/13120 din 12.03.2024, i-a fost sugerat cu titlul de recomandare că în caz de dezacord cu „decizia" adoptată, depunerea în termen de 30 zile a cererii prealabile în scris în conformitate cu art.164-166 Cod administrativ, motiv din care la 22.03.2024 reclamantul a depus cerere prealabilă, însă nu a fost familiarizat cu soluția primită ca urmare a depunerii cererii prealabile.

Ca consecință, la 23.04.2023 reclamantul a intervenit repetat către IP Centru, solicitând de a fi familiarizat cu decizia primită.

Prin inacțiunile autorității polițienești a fost privat de dreptul la o anchetă obiectivă, echitabilă și legală, tratat disproporționat și marginalizat în valorificarea drepturilor sale procedurale și constituționale, deoarece IP Centru examinând sesizarea nu au căutat să deslușească esența celor deplânse, nu a soluționat fondul sesizării, ci a respins-o nefondat, protejându-și angajatul, invocând în suportul concluziilor sale niște argumente bizare, bazate pe interpretarea eronată și alogică a legii, fără a stabili pertinența lor speței instrumentate, ca ulterior să ignore de a reacționa la cererea prealabilă.

Deși este constatat prin materialele procesului penal nr.20240100131 că, sesizarea petentului din 22.11.2023 urma a fi examinată prin prisma legii penale, pârâtul a examinat-o arbitrar și ilegal prin legea contravențională.

Așadar, consideră cu certitudine existența abaterilor disciplinare a funcționarului public cu statut special din cadru MAI, care a examinat sesizarea prin prisma legii contravenționale și despre care a aflat la 21.03.2024.

Prin acțiunile pârâtului i-au fost încălcate mai multe drepturi și libertăți consfințite în legea supremă a țării, reclamantul a fost privat de dreptul la o procedură echitabilă, manifestată prin încălcarea drepturilor de protecție împotriva infracțiunilor penale și abuzurilor de serviciu, soldată cu prejudicii materiale și morale.

Autoritatea polițienească a încălcat principiul contradictorialității, principiul egalității armelor. Organul polițienesc nu a întreprins acțiunile necesare privind stabilirea tuturor circumstanțelor importante pentru soluționarea sesizării, nu a fost întreprinsă nici o măsură necesară și utilă privind instrumentarea conform legii, nu a utilizat informația prestată de petiționar, concluziile sale fiind neargumentate și contradictorii, fapt ce denotă caracterul lor dubios. Corespunzător nu a existat în fapt circumstanțe ce au determinat organul polițienesc să emită actul contestat.

În contextul celor relatate supra, consideră că instanța urmează sa releve că soluția dată de pârât este incorectă, nemotivată și neargumentată și informațiile conținute în soluția autorității polițienești sunt insuficiente pentru a le considera legale și întemeiate.

Poziția judecătorului instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17 ianuarie 2025, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Palii Ion, a fost declarată inadmisibilă (f.d. 51-53).

Solicitarea recurentului:

La 03 februarie 2025 Palii Ion a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17 ianuarie 2025, solicitând casarea încheierii primei instanțe și adoptarea unei noi încheieri, prin care acțiunea să fie admisă.

Argumentele părților:

În motivarea recursului declarat s-a invocat că instanța nu a analizat în mod complet și obiectiv probele și circumstanțele esențiale ale cauzei, a emis o soluție superficială și părtinitoare, favorizând nejustificat poziția pârâtului.

Instanța a interpretat tendențios conținutul cererii recurentului și a selectat pasaje convenabile din documente, ignorând contextul și sensul real al acestora.

Instanța a utilizat articole din Codul penal și Codul contravențional (art. 298, 299, 313 CPP) neaplicabile speței, în loc să se axeze pe prevederile Codului administrativ referitoare la anularea actelor administrative ilegale.

Recurentul nu a vizat soluționarea plângerii penale, ci anularea unei decizii administrative (nr. 34/20/13120 din 12.03.2024) și sancționarea unui funcționar pentru abateri disciplinare, aspect pe care instanța l-a ignorat.

În loc să analizeze legalitatea deciziei contestate, instanța a respins acțiunea ca inadmisibilă pe motive irelevante, ceea ce a dus la o încălcare a dreptului recurentului la un proces echitabil.

Instanța nu a oferit nicio explicație juridică pentru respingerea probelor și argumentelor prezentate de recurent, încălcând cerințele minime privind motivarea unei hotărâri judecătorești.

Soluția instanței este inconsistentă, lipsită de claritate și coerență, ceea ce afectează legalitatea și predictibilitatea actului judiciar.

Instanța a apreciat greșit că recurentul trebuia să se adreseze cu o plângere penală și nu cu o acțiune în contencios administrativ, deși obiectul cererii era anularea unui act administrativ.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 241 Cod administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În corespundere cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că, la 22 noiembrie 2023 reclamantul a sesizat Procuratura mun. Chișinău oficiul Centru în vederea pornirii urmăririi penale pe numele lui Nofit Ion, menționînd despre caracterul ilegal al acțiunilor acestuia întreprinse cu încălcarea legii

penale, iar la 28.11.2023 Procuratura Chișinău oficiul Centru a transmis pentru soluționare sesizarea către Inspectoratul de Poliție Centru al Direcției de Poliție mun. Chișinău, în conformitate cu art.274 CPP și 265 CPP (f.d.7-9).

Sesizarea a fost înregistrată la IP Centru cu nr.8488 din 30.11.2024.

Prin răspunsul nr.34/20/1-26 din 02.01.2024, reclamantul a fost informat că a fost examinată petiția nr.8488 din 30.11.2024 privind pretinsele acțiuni ilegale ale președintelui APL 0130-0043 - Nofit Ion, cu ieșirea la fața locului, iar organul de constatare apreciind probele acumulate nu a stabilit elementele constitutive ale unei contravenții (f.d.31 dosar administrativ).

Reclamantul a depus plângeri în adresa Inspectoratului General de Poliție privind identificarea persoanelor responsabile în examinarea sesizării din 22.11.2024, cu sancționarea acestora și suspendarea cercetării sub toate aspectele a circumstanțelor indicate în sesizarea din 22.11.2023 (f.d.11).

Susține reclamantul că la 21.03.2024 a recepționat (f.d.10-10 verso):

-răspunsul nr.34/14-P-1087/24 din 15.03.2024 din partea Inspectoratului General de Poliție, potrivit căruia a fost examinată petiția din 13.03.2024 privind pretinsele acțiuni ilegale ale funcționarilor IP Centru și informarea despre deciziile luate în urma examinării sesizărilor anterioare;

-răspunsul nr.34/20/13120 din 12.03.2024 din partea Inspectoratului de Poliție Centru, potrivit căruia a fost examinată petiția privind acțiunile/inacțiunile angajaților IP Centru și anume neinformarea despre deciziile luate în urma examinării sesizărilor anterioare. S-a indicat că sesizarea din 22.11.2023 a fost examinată potrivit Codului Contravențional, iar prin scrisoarea nr.34/20/1-26 din 02.01.2024 a informat reclamantul despre rezultatul examinării. Cu referire la acțiunile angajatului poliției nu au fost constatate careva abateri pasibile de sancționarea disciplinară a acestuia.

Consideră recurentul că acțiunile autorității polițienești s-au manifestat prin ignorarea circumstanțelor sesizate, care evident se află sub imperiul legii penale și nicidecum celei contravenționale, recomandării Procuraturii mun. Chișinău oficiul Centru care a remis sesizarea pentru organizarea examinării în conformitate cu prevederile art.274 CPP sau după caz art.265 CPP.

Solicita reclamantul anularea deciziei nr.34/20/13120 din 12.03.2024 ca ilegală și neîntemeiată, cu obligarea sancționării angajatului pentru ilegalitățile comise.

Totodată, se reține că pârâtul a anexat ordonanța privind refuzul în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal din 31.05.2024, din care rezultă că, la 25.01.2024 în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni a fost înregistrat procesul penal nr.20240100131 în temeiul plângerii lui Palii Ion, pe faptul acțiunilor presupuse a fi ilegale ale administratorului APC nr.A0130-0043 - Nofit Ion. Sesizarea a fost examinată în ordinea prevăzută de 274 CPP și din motivul că nu exista faptul infracțiunii s-a dispus a nu începe urmărirea penală cu clasarea procesului penal.

Suplimentar se reține că, la 19.06.2024 în adresa Procuraturii mun. Chișinău oficiul Centru a parvenit plângerea lui Palii Ion pentru examinare în ordinea art.299/1 CPP, prin care a solicitat anularea ordonanței procurorului, însă prin ordonanța din 26.06.2024 s-a respins plângerea lui Palii Ion.

Așadar, prin prezenta acțiune reclamantul nu este de acord cu acțiunile angajaților IP Centru și anume că sesizarea sa din 22.11.2023 nu a fost examinată potrivit legii penale, dar prin prisma legii contravenționale, considerând că este privat de dreptul la o anchetă obiectivă,

echitabilă și legală, tratat disproporționat și marginalizat în valorificarea drepturilor sale procedurale și constituționale, iar persoanele responsabile urmează a fi sancționate.

La 25 aprilie 2024 Palii Ion a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Centru privind anularea deciziei nr.34/20/13120 din 12.03.2024 ca ilegală și neîntemeiată, cu obligarea sancționării angajatului pentru ilegalitățile comise.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17 ianuarie 2025, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Palii Ion, a fost declarată inadmisibilă (f.d. 51-53).

La 03 februarie 2025 Palii Ion a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17 ianuarie 2025, solicitând casarea încheierii primei instanțe și adoptarea unei noi încheieri, prin care acțiunea să fie admisă.

Instanța de recurs analizând materialele dosarului în raport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia că soluția primei instanțe despre inadmisibilitatea acțiunii, este justă și legală, aceasta avînd la bază cumulul dovezilor administrate, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, iar de către recurent nu au fost prezentate careva probe suplimentare în vederea demonstrării netemeiniciei concluziilor invocate de prima instanță în încheierea contestată.

În contextul cerințelor deduse judecării, conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 207 alin. (1) lit. e) Cod administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd, reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Instanța ține să menționeze că acțiunea în contencios administrativ, are menirea de oferi protecție juridică persoanei împotriva activității administrative ilegale a autorităților publice, dar nu este un mijloc legal prin care să se urmărească blocajul activității autorităților publice sau antrenarea fără motiv a terților în acțiune judiciară, pentru motive de insatisfacție generală.

Totodată, temeiul constituțional al contestării actelor autorităților publice și a răspunderii acestor autorități pentru vătămările aduse prin nesocotirea sau încălcarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, rezultă din art. 52 din Constituție, dar este prevăzut expres și în art. 53, consacrat nemijlocit dreptului persoanei vătămate de o autoritate publică.

Astfel, potrivit 53 alin. (1) din Constituția RM, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

Coroborând normele legale enunțate la materialele cauzei, Completul judiciar reține ca fiind corecte argumentele primei instanțe, că calitatea de reclamant în acțiunile de contencios administrativ o poate avea doar persoana care poate revendica un drept vătămat sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Prima instanță corect a stabilit că, de fapt, în esență reclamantul pretinde luarea unor măsuri de ordin penal, contravențional, civil, disciplinar, în privința angajaților Inspectoratului de Poliție sect. Centru, care, după cum pretinde, au comis încălcarea normelor penale la examinarea plângerii sale.

Din conținutul cadrului legal reliefat supra, rezidă cu certitudine că răspunsul Inspectoratului de Poliție sect. Centru nr. 34/200/13120 din 12 martie 2024, nu reprezintă un act administrativ și nici operațiune administrativă, natura juridică și modalitatea de contestare a unor asemenea acte derivând din reglementări ce nu se circumscriu Codului administrativ, ci Codului de procedură penală, Codului contravențional, Codului civil, etc.

Legislatorul a consacrat la art. 313 din Codul de procedură penală, un mecanism distinct pentru asemenea ipoteze.

Urmează a fi reținute și raționamentele Curții Supreme de Justiție, enunțate în Hotărârea Plenului nr. 10 din 30 octombrie 2009 și anume, acțiunile privind obligarea procurorului de a porni un proces penal, privind anularea ordonanței de clasare a procesului, privind contestarea altor acte procesuale dintr-un proces penal, nu sunt de competența instanței de contencios administrativ, deoarece actele emise de procuror, în acest caz, poartă caracterul unor acte de procedură și pot fi contestate în ordinea prevăzută de legislația procesuală penală.

În acest context, Completul judiciar consideră oportun de a reține că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (3) lit. b) din Codul administrativ, (3) Prevederile prezentului cod nu se aplică: […] b) raporturilor juridice ale autorităților publice care acționează în baza Codului contravențional sau Codului penal; [...]

Prin urmare, ținând cont de faptul că din materialele cauzei nu rezultă încălcarea a careva drept/drepturi ale reclamantului Palii Ion de către Inspectoratul de Poliție sect. Centru, prin activitatea administrativă a autorității publice, or, raporturile juridice din speță și modul de contestare a răspunsurilor în cauză, sunt reglementate prin prisma Codului de procedură penală, astfel că prima instanță just a concluzionat că acțiunea reclamantului urma a fi declarată inadmisibila, în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit. e) din Codul administrativ, prin prisma art. 2 alin. (3) lit. b) Cod administrativ.

Conform art. 6 din Convenția Europeană și jurisprudenței Curții Europene, dreptul de acces la justiție nu poate fi absolut, el poate implica limitări, inclusiv de ordin procedural, cât timp acestea sunt rezonabile și proporționale cu scopul urmărit. Accesul la justiție poate fi limitat, în special prin instituirea condițiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporționalitate între interesul persoanei și scopul legitim urmărit (Guérin contra Franței, 29 iulie 1998, § 37). Totuși, limitările nu trebuie să reducă la zero esența acestui drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiției și, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicați în proceduri trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (Miragall Escolano ș.a. contra Spaniei, 25 ianuarie 2000, § 33). Curtea Europeană a statuat că, dincolo de limitele care circumscriu conținutului acestui drept, există loc pentru restrângeri aduse implicit. Dreptul de acces la o instanță de judecată impune, prin însăși natura sa, a fi reglementat de către stat, reglementare care poate fi variabilă în timp și spațiu, în funcție

de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (Ashingdane contra Regatului Unit al Marii Britanii).

Completul judiciar reține și jurisprudența CtEDO, în conformitate cu care, dreptul de acces la justiție poate fi restricționat de către statele membre ale Consiliului Europei, însă limitările aduse acestui drept trebuind să respecte cîteva principii cum ar fi: un raport rezonabil între scopul urmărit și mijloacele alese, scopul urmărit trebuie să fie legitim și să nu afecteze substanța dreptului.

Astfel, contenciosul administrativ instituit de Codul administrativ, nu este un contencios obiectiv de legalitate, dar subiectiv, implicând apărarea unui drept subiectiv propriu.

Prin urmare, sunt greșite și nu pot fi reținute argumentele că încheierea primei instanțe este ilegală și nefondată. Or, din actul judecătoresc contestat rezultă că acesta a fost emis cu respectarea procedurii, determinarea corectă a circumstanțelor cauzei și aplicarea întemeiată a normelor legale, respectiv lipsesc temeiuri legale pentru anularea încheierii primei instanțe.

Prin prisma celor relatate, instanța de recurs reține că soluția adoptată de instanța de fond prin încheierea contestată este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil în sensul prevederilor art. 6§1 CEDO, care statuează că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege.

Completul judiciar menționează că unul din temeiuri de anulare a actului judecătoresc contestat, în opinia recurentului, constituie faptul că prin încheierea din 17 octombrie 2024 judecătorul primei instanțe a acordat participanților la proces termen limită – 20 decembrie 2024, pentru formularea demersurilor, prezentarea probelor suplimentare, însă în pofida acestui fapt încheierea de inadmisibilitate a fost emisă la 16 decembrie 2024.

În acest context, Completul judiciar menționează că în conformitate cu prevederile art. 194 alin. (1) din Codul administrativ, (1) În procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept. Respectiv, în condițiile în care recurentul considera că a fost limitat de prima instanță în drepturi de a prezenta anumite probe, care ar putea răsturna soluția luată pe caz de prima instanță, recurentul prin prisma prevederilor art. 194 alin. (1) Cod administrativ, le poate prezenta instanței de recurs. Însă, astfel de probe nu au fost anexate la recurs. Prin urmare, argumentul recurentului în acest sens, nu poate servi temei de anulare a încheierii primei instanțe.

Din considerentele menționate, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge ca neîntemeiată cererea de recurs depusă de Palii Ion.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul depus de Palii Ion.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17 ianuarie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore